

بررسی مشکلات ایمنی عابرین پیاده در راههای بین شهری (مطالعه در استان گیلان)

محمدرضا احدی، استادیار، عضو هیئت علمی پژوهشکده حمل و نقل وزارت راه و ترابری *

حسین روزیخواه، کارشناس ارشد، پژوهشکده حمل و نقل وزارت راه و ترابری **

مقصودپوریاری، کارشناس ارشد، عضو هیئت علمی پژوهشکده حمل و نقل وزارت راه و ترابری ***

* تلفن: ۱۵۶-۰۲۱ ۸۸۸۸۹۹۸۵، نمابر ۱۵۵-۰۲۱ ۸۸۸۸۹۹۸۴، پست الکترونیک: ahadi@rahiran.ir

** تلفن: ۲۲۴-۰۲۱ ۸۸۸۸۹۹۸۵، نمابر ۱۵۵-۰۲۱ ۸۸۸۸۹۹۸۴، پست الکترونیک: roozikhah@rahiran.ir

*** تلفن: ۲۲۴-۰۲۱ ۸۸۸۸۹۹۸۵، نمابر ۱۵۵-۰۲۱ ۸۸۸۸۹۹۸۴، پست الکترونیک: mpooryari@yahoo.com

چکیده:

قدمت پیاده‌روی به اندازه عمر بشر و اولین و ساده‌ترین نوع سفر است. علیرغم سابقه بسیار زیاد پیاده‌روی، معیارهای طراحی اغلب آیین‌نامه‌ها و دستورالعملها بر مبنای استفاده وسایل نقلیه از راه‌ها است. این مسأله باعث شده است که راه‌ها برای استفاده عابرین پیاده ناایمن و خطرآفرین باشد. باید توجه داشت که عابرین پیاده آسیب‌پذیرترین کاربران راه به حساب می‌آیند. چرا که در اکثر موارد، تصادفات با عابرین پیاده منجر به جراحت شدید یا مرگ آنان می‌گردد. بررسی توصیفی وضعیت قربانیان ناشی از تصادفات رانندگی در بهار ۱۳۸۳ نشان داده است که بیش از ۲۰ درصد کشته‌شدگان حوادث جاده‌ای کشور را عابرین پیاده تشکیل می‌دهند. همچنین ذکر این نکته قابل توجه است که عابرین مسن و کودکان، در معرض خطر بیشتری نسبت به سایرین قرار دارند. به عبارت دیگر سن ۴۲ درصد متوفیان حوادث جاده‌ای بیشتر از ۵۰ سال و ۱۹ درصد آنان کمتر از ۱۰ سال بوده است. لذا مشخص می‌گردد که عابرین پیاده کشور از ایمنی کافی برخوردار نبوده و باید توجه بیشتری به ایمنی آنان شود. در این مقاله سعی شده است که عوامل خطرآفرین در ایمنی عبور و مرور عابرین در راههای برون شهری استان گیلان مورد بررسی قرار گیرد و راهکارهای ایمن‌سازی عبور و مرور عابرین پیاده در این استان ارائه گردد.

کلید واژه: ایمنی عابرین، راه بین‌شهری، عابر پیاده، تسهیلات عابر پیاده

۱- مقدمه

با انقلاب صنعتی و در نتیجه رشد و توسعه کیفی و کمی وسایل نقلیه، انسان توانسته است نیازهای خود را در رابطه با حرکت و جابه‌جایی مرتفع سازد. بسیاری از سفرهای افراد هر روز به منظور طی فاصله منزل تا محل کار، خرید، آموزش و غیره به صورت پیاده انجام شود.